

var der i forrige Samling i det hele en temmelig enstemmig Mening, idet en Del af de ærede Talere, som havde Ordet, sluttede sig til Forslaget paa Grund af den Interesse, det havde for deres Balgkreje, og andre vare tilbøjelige til at gaa ind paa det som Konsekvens af, at man i sin Tid havde anlagt Ringe—Jaaborg Banen som Statsbane. Spørgsmaalene om Retningen og de Duffer om Forandringer af samme, som kom frem i forrige Samling, ville naturligvis foreligge uforandrede, og hvad angaar Laaneparagraffen, saa antager jeg, at man i det mindste i Djebliffet vil være tilbøjelig til at stille sig paa samme Maade til den som i Fjor. Noget andet er det, at der maaste senere i Samlingens Løb kan komme et nyt Moment til, der vil kunne faa Indflydelse paa Opfattelsen af dette Spørgsmaal, nemlig det, at der bliver Tale om at anlægge saa mange Baner, at Statstilskuddet bliver saa stort, at det frembyder sig som en temmelig uundgaaelig Nødvendighed at tilvejebringe de Penge, som skulle udredes af Statskassen, paa ekstraordinær Maade, saafremt man overhovedet vil se Jærnbanelovforlagene fremmede. Men som sagt, disse Spørgsmaal, der bleve omstændelig drøftede ved 1ste Behandling i Fjor, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal kun gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 8 i Lovforslaget. I Loven af 16de Juni 1879, der bl. a. handlede om Anlægget af Ringe—Jaaborg Banen, fandtes en Bestemmelse om, at Indenrigsministeriet skulde være bemyndiget til med det hidsynste Jærnbanelov at afslutte en Overenskomst om, at dette overtog Driften af den lille Statsbane mod at være en Forpagtningsafgift af 3 pCt. af de Udgifter, som Staten havde havt til Anlægget af Banen og til Driftsmateriel. Som bekendt har Banen ogsaa hidtil været drevet af det hidsynste Jærnbanelov i Henhold til en saadan Kontrakt. I den paagældende Lov var Spørgsmaalet om Varigheden for denne Kontrakt sat i en vis Forbindelse med et eventuelt Anlæg af en Bane fra Ringe til Nyborg. I det Lovforslag, som forelaa i Fjor, var der optaget en Bestemmelse svarende til den, som fandtes i den ældre Lov, nemlig at Overenskomst skulde kunne slattes med det nævnte Jærnbanelov om at drive ogsaa Strækningen Ringe—Nyborg i Forbindelse med Strækningen Ringe—Jaaborg mod en Afgift af 3 pCt. af Anlægskapitalen. Imidlertid falder der allerede under 1ste Behandling Dringer, som gik ud paa at drage i Tvivl, hvorvidt det hidsynste Jærnbanelov maatte

være villigt til at gaa ind paa en saadan Overenskomst, og efter hvad der senere kom til at foreligge for Udvalget, havde man ogsaa der Grund til at drage i Tvivl, at noget saadant var Tilfældet. Det maatte derfor være meget ønskeligt, inden man tog endeligt Standpunkt til Spørgsmaalet om Anlægget af denne Bane som Statsbane, at faa Oplysning om, hvilke Udgifter man havde til at faa sluttet en saadan Overenskomst. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at det, saaledes som de lokale Forhold stille sig, særlig ogsaa af økonomiske Hensyn, vilde være heldigt, om denne Bane, som nu er projekteret, kunde blive drevet i Forbindelse med Svendborg — Odense Banen hellere, end at den skulde drives af Staten; hvilket sidste maatte blive en Følge af, at en Overenskomst ikke kom i Stand angaaende Driften ved det private Jærnbanelov. Som Motiverne til Lovforslaget oplyse, har der nu været korresponderet med det hidsynste Jærnbanelov angaaende dette Punkt, og det viser sig, at det, som den Gang foretog, havde været rigtigt, idet det hidsynste Jærnbanelov ikke mener at kunne give et saa stort Beløb som hidtil, men paa den anden Side er villigt til at overtage Forpagtningen af hele Banen for en Afgift af 2 pCt. af Anlægskapitalen. For mig stiller det sig som et efter Omstændighederne heldigt Resultat. At det hidsynste Jærnbanelov ikke vil give 3 pCt. for det hele, synes ret naturligt, naar man ser hen til de Oplysninger, som ere givne om Resultatet af Forpagtningen af Ringe—Jaaborg Strækningen. Der er jo ikke nogen Grund til at vente en større Forpagtningsafgift end der virkelig kan udredes af Overskuddet, og der er vel heller næppe nogen Tvivl om, at selv en Forpagtningsafgift af 2 pCt. vil blive mere, end der vilde kunne faas ud ved Statsbanedrift, medens det paa den anden Side er et Beløb, der har en saadan Størrelse, som, naar vi se hen til, hvad Indtægt Staten ellers har af sine Jærnbaner, kan siges at være ret respektabelt. For mig stiller det sig som Hovedsagen ved dette Spørgsmaal, om Staten selv skal drive Banen, eller om man kan faa Driften over paa det private Jærnbanelov; i sidste Tilfælde lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, om der ydes lidt større eller mindre Afgift, saa meget mere som det i Motiverne er oplyst, at der kan gøres Regning paa, at det Beløb, som det hidsynste Jærnbanelov kommer til at udrede mindre i Forpagtningsafgift, naar det svarer 2 pCt., end naar det maa udrede 3 pCt., kan ventes indvundet for Statskassen som Aktionær i det hidsyn-